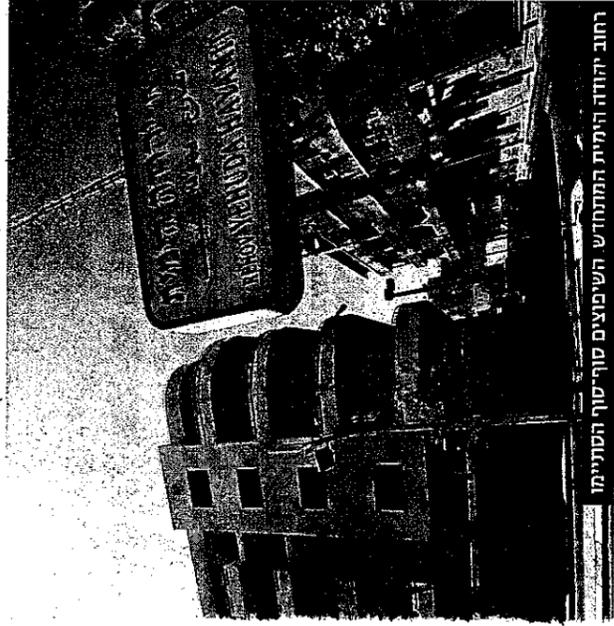

היזמים
www.TheMarker.com

רחוב יהודה הימית המתחדש השיפוצים סוף-הסתיים

היזמים הבית של

האם רחוב יהודה הימית, שבו שוכנת תחנת גלי צה"ל, נהפך שוב לעורך חיים מסחרי מרכזי ביפו? היזמים החרשים המאכלסים את החללים היחודיים בטוחים שכן. דינה לי, אחת היזמות שפתחה ברחוב בית קפה, "לא צריך לצאת מהרחוב, יש בו הכל"

החברים, ושני ילדים נולדו ליפני לפני כמה שנים חדר סניף האקולוגיה והבריאות לחייהם. מכיון שאוכל אוהב לא היה ביפו, הם מצאו את עצמם נוסעים לחנות הקרובה בנהר צדק או מברכו תל אביב, אך טבעי היה כי כשתפשו על קרירה שניה החליטו לפתוח דווקא חנות טבע ברחוב. בטבע טרי - חנות אורגנית-אורגנית, שהושקה באפריל האחרון, הושקעו 300-400 אלף שקל, והשניים, שמרדעים לצורך של האוכלוסייה החרשה בחנות, כואב, לא מתעלמים גם מתקשיים. "ברור לי שעריבי הרחוב יעדיפו לקנות עגבנייה בלדי מוזיקה, שהם מכירים כבר 30 שנה, וטרנד האוכל האורגני לא ממש חדר לגמור הזה", אומרת ליפשיץ. "אצל התחושה הכללית היא שרחוב שמח על כך שבאנו. נכנסים לכאן יהודים, ערבים וגם פיליפינים שיצאם מהכנסיה ביום ראשון - כל אחד מתעניין בחלק אחר של המוצרים".

מרדיות: "אנחנו לא משלים את עצמנו שאנחנו חלכים להיות אימפריה", הם אומרים. "מלכתחילה ידענו שאנחנו פותחים עסק קטן ומשפחתי, ולוקחים הימור. אנחנו מקווים שהדירה כאן מספיק תנועה מקומית ושל אנשים שיגיעו לנמל, כדי להתפרנס בכבוד, ומקווים שעצם נוכחות החנות תשנה תפישות עולם מקומיות שקשורות במזרח וקיימות". שכר הדירה שאתם משלמים כבר גבוה משל השכנים. "נכון, אבל זה עדיין חצי, לעתים שליש, יחסית למוזר. שוק הפשפשים, הם אומרים. **פניה לחנויים לטקסטיל** מעבר לכביש, בחודש הימית 34, התקבצו בשנה

לירושלים וזל אביב מבלי צורך להכנס לעיר והיטוריות של יפו. בשנות ה-20 של המאה הקודמת היה הבריטים בטוחים כי ניתן להפוך את נמל יפו להיסטורי לגמל מודרני, והשקיעו בפריקט לא מעט כסף ומאמץ. נוסף על שוכר גלים חדש, מגדלוח ומחסני הסחר, שדרגה גם הדרך אליו. כך, הוקם בסמוך לגמל רחוב ארוכי לתפארת: הבניינים היו בני קומות גבוהים ונטולי חצרות, מה שהיווה מהפכה ביפו, חזוית היתה אחידה ובקומת התחתונה נבנו חללים גדולים עם פתח גדול הפונה אל הרחוב, ענבר סטודים שמתפרנסים מהנמל. במזרח הפך הרחוב לעורך חיים המסחרי הראשון של יפו. תחילתו של המור הערבי ב-1936 סימן את תחילת הסוף. הנמל הושבת, והבריטים כבר הכינו כי מכשולים פיסיים, כמו רידידת המים בנמל, מהייבים אותם להפח הלופות אחרות. המקום שקע והלך, ואזו כל מה שסביב. שבכבשה יפו ב-48' הוחלף השם ליחודה הימית, ככתובת שנמצאה על מטבע רומי שציין מאבק ימי קשה על יפו שהתקיים ב-67 לספירה בין יהודה לרומי המנצחת. על הרחוב הנוש ברכו מושבינו, השתלט בעיקר צה"ל, שרצה להוכיח

נוכחות בעיר הערבית, והיה זקוק למבנים גדולים. כך, איכסו את יחודה הימית מעט מקומיים ועולים חדשים, והרבה חללים ממנהל הרב הצבאי, מגדלי החץ וגם תחנת גלי צה"ל, שנמצאת שם עד היום. דג בשנות ה-90, כשהלך החל לפנות את האתר, קפצו יזמים ודיירים שחיבגו את הפוטנציאל הגלום בארכיטקטורה המיוחדת ובקרבה לים, והחלו לקנות את הבניינים. "בשלב הראשון הביקוש היה שליל, ער שהחלה להגיע ליפו אוכלוסייה חדשה שראתה מעבר לערימות הובל, אומר אביעזר שר שלום, מתכנן עירוני ותושב יפו כבר יותר מעשור. "אלה, לרוב משפחות ללא ילדים מוצמעות הבינוני, ביקשו מקום מגורים עירוני, מרכזי, שמציע ריאות גדולות ובעלות אופי ייחודי במזרחיים נמוכים. האוכלוסייה הזו היתה מוכנה לשלם את מחיר המיתוג הנמוך והמסור בתשתיות. כמו תמיד, התעניינות יצרה חד אצל גופים ציבוריים, ובשנים האחרונות הוחלה העיירה לטייע בהנגשת הרחוב ובשיפוץ".

את התהליך הזה עזבר רחוב יהודה הימית באיחור מה. תלנים אחרים של יפו, כמו שוק יחנה לי, התלמה בית קפה שכונתי

מצלמים: מוסר לרר

ינה לי:
"נשפחתה",
וכנסו הבעלים
של בית הקפה
הסמוך ואמר:
"אנחנו לא מתחרים
אלא משתפים
פעולה". אני
מגישה אותו דור"

מאת טלי חרותי-זובר

« כבר איבדתי חודשים נישמים מהרי רחוב יהודה הימית ביפו ליוזמה. ערימות החול, החפירות והכלים הכבדים שהכמו את הרחוב ומרורו את חייזם במשך שנה הוצי נעלמו מוקדם, ומרמת הפנים המיוחדת הושלמה. הכביש החדש, המרדיות תוקנו, השלמות הכיוב והמום סודרו, ואפילו התאורה פועלה.

בזמנה האחר שיכנסו מוגנים עומדים בני באוהאוס לשימור, הולקה האתר שיכנסו מוגנים משנות ה-50. כמה בניינים גדולים עדיין יזקים וחלונותיהם מנופצים, אחרים ששופצו מציעים להפסיק יקרים לאוכלוסייה החרשה שהמון בכיסה. בין הנגרות, המרפיות והמכולות המסודרות חלכים וצצים עסקים חדשים ומעניינים בעלי נוחות יפה. הרחוב המוחנן שמוכיל אמרבו העיר (שרדות ירושלים) עד לנמל יפו מתעורר מתרומה ארוכה וסוגר מעגל. מה שהיה עורך חיים מסחרי ראשי לפני 100 שנה חזר אש"א לימיו היפים. מים רבים רדמו בנמל יפו מאז נסלל רחוב אל-מלכ פייסל על ידי אנשי המנדט הבריטי, במטרה לחבר דרך מודרנית בין הנמל

"שוק הפשפשים" סוגל התחרות ועומס של עסקים חדשים, מבוזבזים ובוטיקים של אשכנזים צעירים"

נועה וידמן:

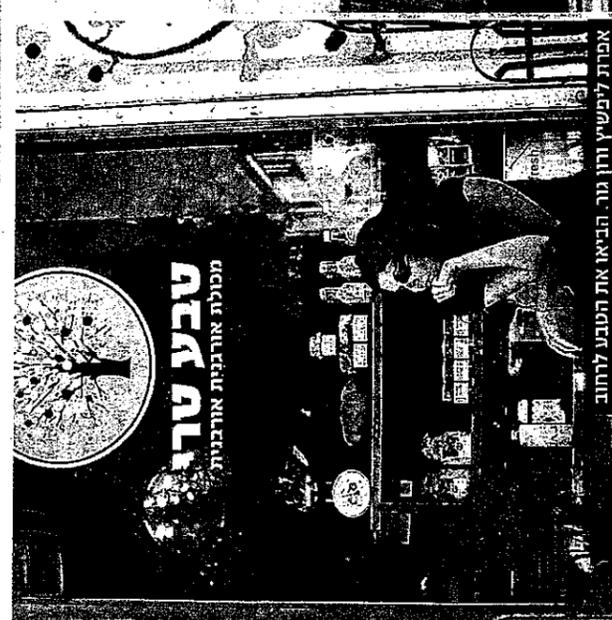
ד"ר דבורה כהן וטרניה מזמני

33

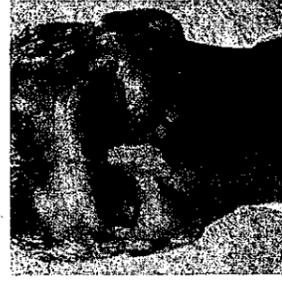
שוק ההון
מהימים: זינוק לסחור
באופציות וגם
במניות הנכס

נעה וידמן, 19. עד להשגעתם לסקסטל

אפרת ליכטיץ ורון מור הביאו את הטבע לרונן

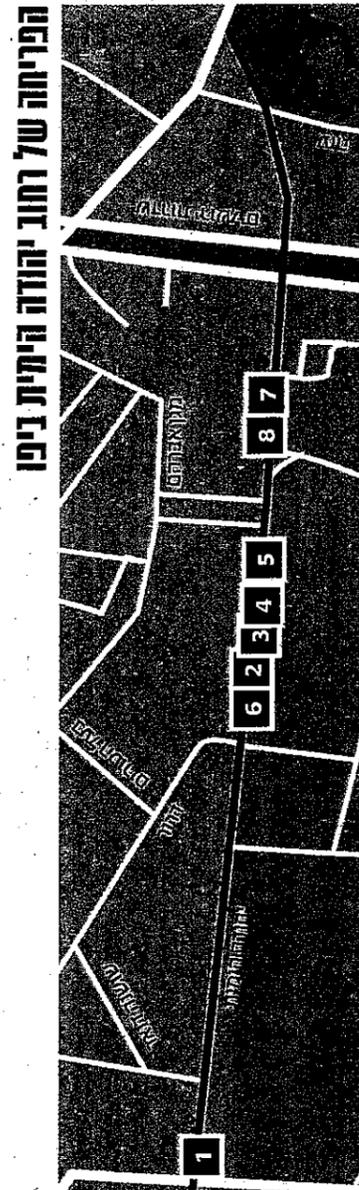

אניעז שר-שלום: "בשלב הראשון הניקוש למגורים ביפו היה שולי, עד שהחלה להגיע אנולטייה חדשה שראתה מעבר לערימות הברז"

הראשונה בישראל שנקראה "אפא (שמה הערבי של יפו) - פתחה יחד עם שותף ערבי. המקום נהפך למרכז תרבות אלטרנטיבי, וכשהחליטה ללכת הלאה, בחרה להקים בית קפה שכונתי. "הסתובבתי ברחוב ומשהו באויריה האנושית שלו שבה את לבי", היא מספרת. "הימים היו לפני השיפוץ, רובו התנונית היו מגורות בלילות גלילה. מעט עסקים היו פתוחים. נכנסתי לחלל הזה והרגשתי בו טוב, חשבת שזה יכול להיות מקום שבו אנשים נגזשים ולכן קורים בו דברים". בסוף 2009 פתחה את בית הקפה הנישא את שמה, שממש גם מקום להרצאות והופעות. ברקע מתנגנת מוסיקת ג'אז, ועם הקפה מגיעים המאפים המצוינים שנאפים במקום. "אני אוהבת במיוחד את העוגדה שלא היכים לצאת מהרחוב, כי יש בו הכל", היא אומרת. "זה קצת מסור של פעם - יש פה נגר, דבר וריג וגם תות טבע ומכולת, איכטיקטית, וטרינר וגם בית קפה שכונתי. לא צריך לנסוע לשום מקום".

איך את רואה את בית הקפה במתו? "דוב תלפוחות שלי מקומיים, הנמל גם יעצרו ויכנסו. אני מאור רוצה שתהיה פה התפתחות כלכלית גדולה, אבל גם שהחוויה הטובות תישמר". על את שאין זה רחוב פעיל מאוד עדיין. ביהודה הימית 17 פועל בית קפה נוסף - הקוג'יטוריה פיס אוף קייק. ולצדה קפה-עלמה. "כשפתחתי נכנס אליי משה אהובי, הבעלים של פיס אוף קייק; שבירך אותי ואמר: אנתוני לא מתחדים אלא משתפים פעולה. אני מרגישה אותו דבר", אומרת לי.

yazam@themarket.com

הפריחה של רחוב יהודה הימית ביפו

- 1 טבע טרי - חנות טבע אורגנית אורגנית**
כתובת: יהודה הימית 61
תחום: למוצרים אורגניים וטבעיים בלבד - מון, קוקטייקוק, חומרי ניקוי, כלים ועוד
2 סקסטליה
כתובת: יהודה הימית 34
תחום: סקסטל לביית - מצעים, כריות, כובעים, כריכות למתברות ועוד
3 דינה - בית קפה
כתובת: יהודה הימית 34
תחום: אוכל, שתייה, ספרות בעברית ובערבית, מקום לאירועים ולמופעים
4 ד"ר דיוויד כהן, וטרינר
יהודה הימית 32
הסטודיו של הן
5 סטודיו ויבות ממך
ליצירת מסיפס. יהודה הימית 32
חורחה - סטודיו לקורות ואמנות. יהודה הימית 34
6 פיס אוף קייק
קוג'יטוריה, יהודה הימית 17
7 קפה עלמה, בית קפה
יהודה הימית 19
8 יהודה הימית 19

האקרובת כמה וכמה עסקים ייחודיים. האחרון שבהם הוא סקסטליה, חנות וסטודיו לכל סוגי הסקסטיל שאינם בגדים. גם כאן התקרה גבוהה והחלל הרחב והמואר פונה אל הרחוב. היומם והמצעצע נועה וידמן (36), עסקה שנים רבות בעיצוב תלבושות לתאטרון, עד שהחליטה לפתוח מקום משלה שבו תוכל ליצור ולמכור פריטי סקסטיל ייחודיים. בתושבת יפו היפשה מקום באזור מגוריה. השוק התברר כהומה ויקר, להגדרתה. "השוק טובל מתחרות ועומם של עסקים חדשים, מפונפנים ובוטיקים של אשכנזים צעירים", היא אומרת. כשהגיעה לרחוב גילתה בעל נגרייה שעמב לסגור את העסק אחרי עשרות שנים במקום, ומחיריים המתאמים ליכולותיה. מכיוון שגם קנתה אוסף ענק

של סקסטיל עתיק שהיה במחון קרוב, שמוה שהסטודיו ימוקם ליד. "כשלקחתי את המקום, הרחוב היה שפיפוצים", היא מספרת. "זו גרדת ועפר זכולם סבלו. כיום הרחוב רחב נעים, יש כאן תנועה מקומית ויש גם הכנסה עתידית לתנועה שתגיע אל הנמל. מכיוון שמדובר בסטודיו, אני גם שמחה שהחמלה כאן לא קבועה, אחרת לא יכולתי לעבוד".

אנשים מבינים מה את מוכרת? "הם נכנסים ושואלים בתן מה זה המקום הזה, ואני מסבירה". בשלב זה אין עדיין הרבה תנועה של קונים, איך מתפרנסים? "נוסף על המקומיים, קיימת לשמותי קהילת משוגעי סקסטיל שמתקשרת מפה לאוזן, אנשים שלא רוצים רק

שתי מפות לשימוש, אלא 20, וקונים מצעים או וילונות גם לא לשימוש מיידי. עוד לא עשיתי הרבה כדי לשוק את עצמי, אבל כבר מגיעים אנשים ממקומות רחוקים יחסית". בסמור לסקסטיליה פועלים שני בני מלאכה - הקדר הורחה ואמנית הפסיפס הלן אנגלי. אגמי הגיעה בעקבות חבריה שהיא בעלת מרפיה ברחוב. "השכנים כל כך תומכים באי", היא מתמוגגת. "בשום אופן לא הייתי מוצאת חלל כזה, במחיר הזה, ובסביבה כל כך נעימה ליד מקום מגורי בתל אביב". המקומיים גאים ש"יש פה אפילו וטרינר". ד"ר דיוויד כהן, תושב הרחוב, מחזיק מרפאה בורצליה פיתוח וכמו אגמי, ידע שלא היה עומד במחירי השכירות עבור קליניקה נוספת בעיר. את הצורך בשירותיו

גילה כשהגיע לשכונה לפני שלוש שנים וטייל עם הכלבים שלו. "אנשים ניגשו ושאלו איפה אני מטפל בהם", הוא מספר. "כיום, לא רק האוכלוסייה התירה מגיעה - גם צעירים מוסלמים מחזיקים בחיות מחמד". יש לך מתחמים ביפו? "לא שאני יודע". איך המקום הזה נראה לפני שלוש שנים? "נורא, היום הרבה יותר טוב".

בית קפה לגשור הערבים
רינה לי (57) היא סוג של מוסר ביפו. כשמאלנית אקטיביסטית שהגיעה ליפו לפני 14 שנה, היא החליטה לפתוח מקום מפגש לשני העמים. את המיזם הראשון שלה - חנות הספרים הערבית